

אכתהדיק ארותי

דווקא מרגישים

הדבר המקורי היחידי שכתבה (1089/20)
בת ה'17 הוא בסוף מכתבה בסוגריים:
"מרגישים שאני ירושלמית, לא?"
כן.

פשוט לא נעים לומר, אבל היא תלמידת
שמינית ורוצה להתכתב עם בחור גבוה
ורציני ובעל השכלה מתאימה על כל השטחים.

★ ★ ★ מגטידה את הנפש

(1089/23) יכול להיות סטודנט וכן 24 כפי שהוא
טוען, אבל בשביל הכסף שלי הוא נמצא אישם בין הכתה

ה'5 וה'6 במנטליות שלו, שלא לדבר על כתב ידו.
הוא מאכיל אותי מין לוקש שהוא נורא מצליח בלימודיו
וגם אצל נשים. "רבות הן הבנות שכנראה הוקסמו ממני
ומשתגעות לצאת אתי" שאמות תחת הבלטה הזאת, אם
לא אמר את זה!
אבל מה? הוא לא יכול למצוא חברות ביניהן. הן אמנם
יפות אבל נורא ריקניות וחנופתי מגעילה את הנפש. אלה
בדיוק מילותי. לכן הוא רוצה למצוא דרכי את זו אשר
לה ישתוקק, אם לנקוט בצורת הדיבור שלו. נבונה, פקחית,
לא ביישנית ותחתית. הוא אוהב מאד ספורט וטיולים. והוא
מבקש תמונה במכתב הראשון, שיכול איוושהי השתפכות
נפש. ובהזדמנות זו הוא רוצה לומר שקיימת מכונית
ממודל חדיש ביותר. מבינה את הרמז? אם אני מיטיבה
להכיר, את עוד מסוגלת לכתוב אלי.

ציפור קטנה לחשה לי...

רות תרמור, נערת השבוע של לפני שבועיים, נשבעת
לי שזה נכון. יום אחד ניגש אליה יוחנן זראי בכסית
ואומר לה: "גיליתי שהמידות שלי הן בדיוק כמו אלה בפסל
אפולו. הנחצה אצלו הוא 43 ס"מ והמותניים 72. בדיוק כמו
אצלי". הכל טוב ויפה, אבל מה בנוגע לפרצוף? . . .
ריקה היא מאותן האמהות שכאשר אתה שואל לשלום
ילדיהן הן באמת עונות לך . . . כאשר ביקרה יפה
ירקוני בבית הכלא מעשיהו כאורחת, בהצגת אני רב החובל
שמחה לפגוש מכר שלה. "מה אתה עושה כאן?" שאלה
אותו. "עניין של שטרות מזוייפים", השיב. לא נעים . . .
אגב, אפשר או לא להתרגש משיירתה, אך כשמעתי את
יפה השבוע בקול קאמרי, זה עשה לי משהו . . . עכשיו
תגידו מי צודק בסיפורים שלו. לואי פולר המספר ששי
קרי אופיר מחסור עבודה ועומד בתור לקיציבת שבועית
של 45 דולאר, או אשתו של שי אולה הלוי שכתבה
במכתב אל ידידתה התל-אביבית מליזה בן זכאי: "אני
מכרחה לסיום את המכתב. אני ממחרת להצגת הטלביזיה
האחרונה של שי". . . כאשר שמע שמעון ישראלי
שהגיע תקליט ארוך-נגן משובח של שלושת המיתרים, תוצרת
חברת התקליטים קאפיטול, נכנס אל חנות התקליטים סקאלה
בתל-אביב, ביקש לקנות את התקליט. כאשר נוכח במחירו
— 25 ל"י — ביקש הנחה כלשהי, וזהה את עצמו כאחד
מן השלישייה. בעל החנות התבונן בשמעון ובתמונה שעל
התקליט, פיקפק במקצת כיוון שבתמונה מצולם שמעון
בפרופיל. אחרי ששר לו כמה קטעים, הסכים: "טוב, אתן לך
הנחה של 60 גרוש". . . רידי הוא סתם גועלי מדוע
קילל את ידידו הטוב אתם יודעים-מי, שהלחאי שיהיה כל
כך עניי שלא יהיה לו כסף לקנות מי חמצן לאשתו? . . .
הנהלת האופרה טוענת אמנם ש"שרי צארה" (שחרודה) לא
הופיעה, כפי שהיה בתוכנית המקורית, בתפקיד אביגיל
בנבוכדנאצר בגלל מחלה, אולם לעדי ראיה יש גירסה אחרת,
לפיה סירבה שרי לשיר באחת החזרות הסופיות, השתמשה
רק בתנועות שפתיים. המנצח טען שאין הוא יכול לחזור
כך. שרי נדרשה עלידי ארזים דה-פיליפ לשיר בקולה.
שרי, מספרים עדי ראיה, עמדה באמצע הבמה, ידיה על
מותניה ואמרה: "אם את רוצה שאופיע ביום חמישי, אז כעת
אשיר בלי קול". היא הוחלפה במקום בפטריציה ביון
שהזמנה במיוחד מחילם. מרוב הסיפורים ששמענו עליה איך
שהיתה פלמחניקית ואיך שנפצעה בשיירה, ואיך שלמדה
שירה באיטליה ואיך שבאיר וויסנאז הביא אותה הנה
אחרי שמצא אותה שם רעבה ללחם — מתחיל הכל להיראות
עתה כסיפורי אלף לילה ולילה. השאלה היא: האם, חוץ
מהכל, היא גם יודעת לשיר?

הסתכלו, הסתכלו ושיצאו לכם העיניים. וזה עוד כלום.
אתם צריכים לראותה בתסרוקתה הידועה, הקצרה. יפה,
לא? אז דעו לכם ששמה תקווה עובדיה והיא בת 21 ועדי
בדת כזבנית בחנות ההלבשה של מדים. כמו שאתם רואים
אותה, היא דחתה הזמנות לעבוד בדוגמנות. "לא אוהבת
להיראות. רק לראות", אומרת היא בפסקנות. פרט לזאת
היא נערה רגילה בהחלט. אוהבת לרקוד, לראות סרטי
קומדיות והרפתקות ולהתרחץ בים. מה שמפריע לי הוא
שהיא אוהבת שמלות שק. והיא, כמו תשעת אלפים אחרות,
משתגעת אחרי מארלון בראנדו. שחור או בלונדי, לא חשוב.

אולי לא ידעתם שכל אלה שנולדו בין ה'24 ביולי ל'23
באוגוסט נמצאים במזל אריה. בני אריה הם בדרך כלל
אנשים נחמדים מאד, אך כשהם רעים, הם איומים. הם
נוטים לדאוג כאשר נגמר הכסף בסוף החודש. ילדי אריה
מסרבים לאכול תרד. רוב הילדות הקטנות תהיינה נחמדות
מאד ושישים אחוז מתוכן תעשינה כל מיני דברים, ושום
דבר לא יעצור בעדן. על כל פנים לא עצר בעדן שום
דבר עד עתה.

★ ★ ★ את צעירה ותספיקי

מרבית התרגשות שכחה (1089/18) לספר לי מה היא
רוצה ממני, אם כי לא קשה כל כך לנחש. מה דעתכם
על ה Curriculum Vitae שלה?
"הרבה לספר על עצמי אין לי. כלומר, לכל נערה בת
גילי יש לה מלאי שלה ואם לפרט ביתר פרטות, הרי
אלה חלומות, זכרונות, סודות, שאיפות וכו'. . . כמוכן שלא
אנלה את סודותי ברבים. הם ענייני הפרטי, לא כן?
מה שארשה כן לספר על עצמי הרי זה גילי שעדיין מותר
לגלותו: 21 אביבים. כמו כן שאחרי גומרי את השכלתי
התיכונית, — ברוך השם (מוטב שמנהלי היקר לא יקרא
שורות אלה. אני אומרת כך כי לא אהבתי ללמוד, תחת
זאת היה ראשי נהון לאירגון הצגות בגימנסיה ולהופעות
בתיאטרון במחנה של אהל בהצגות סינדרלה, חסמבה וכו')
— לאחר מכן, ככל נתינה ישראלית, לבשתי מדים ומצאתי
את מקומי בלהקת פיקוד מרכז, בהצגות פשיטה בכפר,
זדיה בת האיכר ובהצגת צחוק במרכז, מתפקיד של ילדה
בת 9 עד אשה נשואה.
"היו אלה שנתיים מלאות חיות. כיום, לאחר שחרורי,
עדיין עומדת אני בפרשת דרכים. מצד אחד ברצוני להמשיך
בקריירה התיאטרלית ומצד שני, לנוכח המצב העגום ב-
תיאטרון הישראלי, עדיין אני תוהה. בינתיים עלי לעבוד
ולהרוויח ולבסס את עצמי. כמו כן, ככל נערה גורמלית,
שאיפתי לצאת ולראות את העולם הגדול, אף על פי
שהמבוגרים עדיין טוענים, את צעירה ותספיקי, הפזמון
הישן. בינתיים מבלי, רואים הרבה סרטים והצגות, בולעים
ספרים ומשתזפים בים ובבריכה."
אינני יודעת למה, אבל הציפור הקטנה והמיוחדת שלי
לוחשת לי ש(1089/18) תקבל הרבה מכתבים.

★ ★ ★ ירושלמית, תל-אביבית

(1089/19) רוצה באופן דחוף שתדעי שהוא קיים, שהוא
כן 22 ומתכוון להתיישב על איוה ספסל באוניברסיטה —
כתנאי שאת תל-אביבית או חיפאית ובת 17-19.
הוא נשמע די נואש. נסי, מה יכפת לך? לא כל הסטרי-
דנטים הירושלמים הם מה שחושבים שהם.

★ ★ ★
ישנם אנשים המאמינים לכל מה שתספר להם... אם
תלחש את זה.

... כן, נסיתני, אבל...
אסקוט טעיימה יאחד
טובה יאחד!

הפילטר המאוזן של אסקוט נותן לך גם סינון וגם ארומה
מסיבה זו יותר ויותר אנשים עוברים לאסקוט